

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného opatrovníci Bc. D. B., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, a dále zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 1999, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Ca 267/99, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2000, č. j. 38 Ca 267/99 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové **s e u r č u j e** částkou 650 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 21. 9. 1999, byl žalobci (dále též „stěžovatel“) upraven částečný invalidní důchod tak, že celkem mělo žalobci náležet 4075 Kč měsíčně. V odůvodnění žalovaná uvedla, že procentní výměra byla podle nařízení vlády č. 64/1999 Sb. zvýšena tak, že procentní výměra důchodů přiznaných před 1. 1. 1996 se zvyšuje o 7,5 % vyplácené procentní výměry a po 31. 12. 1995 se procentní výměra důchodů zvyšuje o 5 % vyplácení procentní výměry.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 29. 5. 2000, č. j. 38 Ca 267/99 - 10, potvrdil rozhodnutí žalované a rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud uvedl, že žalovaná provedla zvýšení procentní výměry částečného invalidního důchodu v souladu s § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 64/1999 Sb., neboť 7,5 % z částky 2572 Kč činí 193 Kč a o tuto částku bylo provedeno zvýšení procentní výměry

důchodu žalobce. Proto krajský soud rozhodnutí žalované jako věcně správné potvrdil podle § 250q odst. 2 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání k Vrchnímu soudu v Olomouci. S ohledem na novou úpravu správního soudnictví bylo odvolací řízení u tohoto soudu ze zákona zastaveno dnem 1. 1. 2003 s tím, že žalobce měl možnost podat proti rozhodnutí krajského soudu napadenému odvoláním kasační stížnost podle soudního řádu správního.

Stěžovatel podal proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě v zákonné lhůtě kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Ustanovená zástupkyně byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2005, č. j. 38 Ca 267/99 - 92, vyzvána k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. napadá rozhodnutí krajského soudu s tím, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne.

V přípisě ze dne 28. 2. 2005 zástupkyně stěžovatele uvedla, že kasační stížnost nemohla doplnit, neboť se nepodařilo uskutečnit schůzku stěžovatele s opatrovníci, která na výzvu, aby se dostavila na schůzku v Š., uvedla, že to ze zdravotních důvodů není možné. Advokátka dále sdělila, že z materiálů poskytnutých soudem bez dalších informací od žalobce či od opatrovnice není schopná kasační stížnost doplnit. Stěžovatel podle advokátky navíc namítl vadu doručení usnesení o ustanovení zástupce spočívající v tom, že mu toto usnesení nebylo doručeno.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka, jejímž prostřednictvím měl žalobce na výzvu soudu odstranit vady kasační stížnosti tak, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. napadá rozhodnutí krajského soudu. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípis, který soudu zaslala zástupkyně stěžovatele, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž výzva soudu směřovala. Tvrzení, že doplnění kasační stížnosti nebylo možné vzhledem k nedostatečné součinnosti ze strany žalobcovy opatrovnice, Nejvyšší správní soud neshledal důvodným. Soudem byla stanovena lhůta jednoho měsíce k doplnění kasační stížnosti. Pokud měla zástupkyně za to, že tak nelze učinit bez informací získaných od opatrovnice stěžovatele, měla možnost ji navštívit, a nikoliv z pouhé skutečnosti, že opatrovnice nebyla ze zdravotních důvodů schopná přicestovat z O. do Š. – což ostatně není ani zákonnou povinností opatrovnice – vyvodit nemožnost doplnění kasační stížnosti. Rovněž tvrzení stěžovatele, že pochybením soudu bylo, že nedoručil stěžovateli usnesení o ustanovení zástupkyně, není relevantní, neboť toto usnesení bylo řádně doručeno stěžovatelově opatrovnici.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud

přítom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu. Zastoupený stěžovatel byl Krajským soudem v Ostravě vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyně advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 2 x 250 Kč za dva úkony právní služby – první porady s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a přípis ze dne 28. 2. 2005 a dále 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 650 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu